

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 120.085 van 28 mei 2003

A.100.545 /V-1596

In zake :

BRASSEUR Michel,

die woonplaats kiest bij
Mrs Benoît CAMBIER et
Luc CAMBIER , advocaten,
Jean-Baptistestraat, 22
1050 Bruxelles,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de Minister van Justitie,

die woonplaats kiest bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Louizalaan 149/21
1050 Brussel,

2. de Minister van Binnenlandse Zaken,

die woonplaats kiest bij
Mr. Marc UYTENDAELE en
Mr. Nathalie VAN LAER, advocaten,
Kapitein Crespelstraat, 2-4
1050 Brussel,

3. de Minister van Ambtenarenzaken,

die woonplaats kiest bij
Mr. Marc UYTENDAELE en
Mr. Nathalie VAN LAER, advocaten,
Kapitein Crespelstraat, 2-4
1050 Brussel.

Tussenkommende partij:

DUCHATELET Alain,

die woonplaats kiest bij
Mr. Marc UYTENDAELE en
Mr. Jean-François DE BOCK, advocaten,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 16 februari 2001 ingediende verzoekschrift, waarbij Michel BRASSEUR de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van :

1. de aanwijzing van :

- de heer P. VAN THIELEN voor de betrekking van directeur-generaal van de algemene directie van de gerechtelijke politie;
- de heer C. DE TROCH voor de betrekking van directeur-generaal van de algemene directie van de operationele ondersteuning;
- de heer A. DUCHATELET voor de betrekking van directeur-generaal van de algemene directie personeel;
- de heer M. HELLINCKX voor de betrekking van directeur-generaal van de algemene directie materiële middelen;
- de heer H. BLIKI voor de betrekking van adjunct-directeur-generaal van de algemene directie van de bestuurlijke politie,

bij koninklijk besluit nr. 714 van 18 december 2000, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 december 2000;

2. de beslissingen om aan verzoeker niet de vermelding "zeer geschikt" te geven, om zijn sollicitatie niet in aanmerking te nemen en hem niet te benoemen tot directeur-generaal of adjunct-directeur-generaal;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van diezelfde besluiten vordert;

Gezien het op 8 maart 2001 ingediende verzoekschrift, waarbij Alain DUCHATELET vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partijen;

Gezien het verslag van mevrouw Gisèle BEECKMAN de CRAYLOO, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 10 maart 2003, waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 4 april 2003 om 10.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en het verslag;

Gehoord het verslag van mevrouw Stéphanie GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. B. CAMBIER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. M. JASPAR, loco Mr. Ph. LEVERT, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van Mr. E. JACUBOWITZ, loco Mr. M. UYTENDAELE, advocaat, die voor de tweede en de derde verwerende partij en voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw Gisèle BEECKMAN de CRAYLOO, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering :

1. Artikel 93 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 5 januari 1999, bepaalt :

" De federale politie bestaat uit :

1° de commissaris-generaal, onder wie alle algemene directies en diensten van de federale politie ressorteren;

2° de algemene directies bepaald door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, elk geleid door een directeur-generaal, waaronder minstens een algemene directie gerechtelijke politie, een algemene directie bestuurlijke politie en algemene directies belast met de ondersteuning en het beheer. De algemene directies bestaan uit centrale of gedeconcentreerde diensten;

3° gedeconcentreerde coördinatie- en steundiensten;

4° gedeconcentreerde gerechtelijke diensten".

Artikel 100 van diezelfde wet bepaalt dat de algemene directies onder de leiding staan van de directeurs-generaal.

De artikelen 121 en 122 van die wet luiden als volgt :

- " Art. 121. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, overeenkomstig en binnen de door de wet bepaalde perken, het statuut van het personeel van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader.

De Koning bepaalt inzonderheid :

- 1° de graden van de politieambtenaren;
- 2° het administratief en geldelijk statuut, met inbegrip van de weddeschalen, de toelagen en vergoedingen, alsook de voorwaarden van werving, benoeming en bevordering van de politieambtenaren, van de hulpagenten en van het personeel van het administratief en logistiek kader;
- 3° de aanwervings- en tewerkstellingsvoorwaarden voor de hulpagenten en voor het administratief en logistiek personeel in dienst genomen bij een arbeidsovereenkomst;
- 4° de voorwaarden en de wijze waarop de leden van het operationeel kader overgaan naar het administratief en logistiek kader;
- 5° de bijkomende specifieke opdrachten waarvoor het personeel van het administratief en logistiek kader in dienst wordt genomen bij een arbeidsovereenkomst;
- 6° de wijze waarop de statutaire leden van het administratief en logistiek korps volgens de mobiliteitsregeling, kunnen worden ingezet.

Art. 122. Welke ook de overheid is die de benoemingsbevoegdheid heeft, het statuut van de leden van de politiediensten waarborgt de objectiviteit bij onder meer de aanwerving, de selectie, de aanwijzing in de betrekkingen, de ambtsontheffing, de benoeming, de bevorderingen, de schaalovergang, alsook bij de evaluatie.

Onverminderd de specifieke beperkingen op de uitoefening van de rechten en vrijheden, uitdrukkelijk bij wet bepaald wegens hun ambt, genieten de politieambtenaren, de hulpagenten van politie en de personeelsleden van het administratief en logistiek kader, dezelfde rechten en vrijheden als de andere burgers".

Artikel 247 bepaalt zijnerzijds :

- " De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, met naleving van artikel 122, eerste lid, de voorwaarden en de nadere regels van de eerste aanstelling voor de functies van commissaris-generaal, directeur-generaal, bestuurlijke directeur-coördinator, gerechtelijke directeur van de federale politie, korpschef van de lokale politie en inspecteur-generaal".

2. Het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten van de eerste aanstelling in bepaalde betrekkingen van de federale politie en van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 4 november 2000, bepaalt :

- " HOOFDSTUK I. - Bepalingen met betrekking tot de eerste aanstellingen tot commissaris-generaal, directeur-generaal, adjunct-directeur-generaal en inspecteur-generaal.

Artikel 1.

Enkel de politieambtenaren van een korps van de gemeentepolitie, van de rijkswacht en van de gerechtelijke politie bij de parketten mogen solliciteren naar de eerste aanstelling tot de betrekkingen van commissaris-generaal, directeur-generaal en van adjunct-directeur-generaal.

De kandidaten moeten ten minste veertig jaar oud zijn en de leeftijd van zestig jaar niet hebben bereikt, een dienstanciënniteit van tien jaar hebben als officier en blijk kunnen geven van een ervaring van ten minste vijf jaar in een leidinggevende functie.

Zij mogen niet het voorwerp hebben uitgemaakt van een eindevaluatie met vermelding «onvoldoende» in de loop van de vijf jaar die de indiening van de kandidatuur voorafgaan noch een niet-uitgewiste zware tuchtstraf hebben opgelopen.

Art. 2.

De kandidaten voor de betrekking van commissaris-generaal moeten titularis zijn van één van de volgende graden :

- 1° wat de gemeentepolitie betreft:
(Hoofd)commissaris-korpschef van een gemeente van klasse 20 tot 22;
- 2° wat de rijkswacht betreft:
 - Kolonel;
 - Generaal-majoor;
 - Luitenant-generaal;
- 3° wat de gerechtelijke politie bij de Parketten betreft:
 - Hoofdcommissaris van een brigade van de gerechtelijke politie van een groot ambtsgebied (Brussel, Antwerpen, Gent, Charleroi, Dendermonde, Luik, Bergen, Brugge).
 - Adjunct-commissaris-generaal;
 - Commissaris-generaal.

Art. 3.

De kandidaten voor de betrekkingen van directeur-generaal en adjunct-directeur-generaal moeten titularis zijn van één van de volgende graden :

- 1° wat de gemeentepolitie betreft :
 - (Hoofd)commissaris-korpschef van een gemeente van klasse 18 tot 22;
 - Commissaris van een gemeente van klasse 21 of 22;
- 2° wat de rijkswacht betreft:
 - Majoor;
 - Luitenant-kolonel;
 - Kolonel;
 - Generaal-majoor;
 - Luitenant-generaal;
- 3° wat de gerechtelijke politie bij de Parketten betreft:
 - Afdelingscommissaris 1D;
 - Hoofdcommissaris;
 - Adjunct-commissaris-generaal;

- Commissaris-generaal.

Art. 4.

Mogen solliciteren voor de eerste aanstelling tot de betrekking van inspecteur-generaal, de personen die :

- hetzij de voorwaarden vervullen die zijn bepaald voor de aanstelling tot commissaris-generaal;
- hetzij een ervaring hebben van minstens tien jaar in gerechtelijke, administratieve of wetenschappelijke functies die verband houden met de activiteiten van de politie- of inlichtingendiensten en in dat geval een diploma bezitten dat toegang verleent tot betrekkingen van niveau 1 in de Rijksbesturen.

Art. 5.

§ 1. De kandidaturen voor de betrekking van commissaris-generaal en voor de betrekking van inspecteur-generaal, ingediend uitsluitend overeenkomstig artikel 9 worden onderzocht door een commissie samengesteld uit :

- de Vaste Wervingssecretaris of zijn afgevaardigde, voorzitter van de commissie;
- één nationale magistraat aangewezen door de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie;
- de procureur-generaal die de organisatie van de politiediensten onder zijn bevoegdheid heeft;
- een universiteitsprofessor die vertrouwd is met selectie en vorming en die gezamenlijk wordt aangesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie, na advies van de Minister van Ambtenarenzaken;
- een universiteitsprofessor die vertrouwd is met managementvakken en die gezamenlijk wordt aangesteld door de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie, na advies van de Minister van Ambtenarenzaken;
- een extern expert gezamenlijk aangewezen door de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie.

De universiteitsprofessoren die lid zijn van deze commissie mogen niet tot dezelfde taalrol behoren.

De kandidaturen voor de betrekking van directeur-generaal en van adjunct-directeur-generaal, ingediend uitsluitend overeenkomstig artikel 9 worden onderzocht door de commissie bedoeld in het eerste lid, aangevuld door de commissaris-generaal nadat zij het in § 3 bedoelde onderzoek heeft verricht.

§ 2. De Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie bepalen het specifiek profiel waaraan de kandidaten voor elke te begeven functie moeten beantwoorden. Dit profiel legt de nadruk op de managementcompetenties, technische competenties en persoonlijkheidskenmerken die onontbeerlijk zijn om de geambieerde functie te vervullen binnen en in de geest van de nieuwe geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus.

§ 3. De commissie bedoeld in § 1 onderzoekt de ontvankelijkheid van de kandidatuur en hun overeenstemming met de objectieve voorwaarden van het vereiste profiel.

§ 4. De kandidaten die in aanmerking genomen worden door de

commissie na afloop van het onder § 3 bedoelde onderzoek, worden onderworpen aan een proef van het type «assessment center» georganiseerd onder voogdij van SELOR tijdens een beperkte periode bepaald door de Ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie. Deze proef heeft enkel tot doel de geschiktheid tot bevelvoering van de kandidaten na te gaan. De resultaten van deze testen worden meegedeeld aan de commissie. De resultaten vermelden, per betrekking, de tot bevelvoering geschikt geachte kandidaten en de ongeschikt geachte kandidaten. Die adviezen worden met redenen omkleed.

Na de resultaten van de proef van het type «assessment center» te hebben gevalideerd, hoort de commissie de geschikt geachte kandidaten en controleert hun overeenstemming met het profiel. Vervolgens rangschikt ze hen binnen drie categorieën: zeer geschikt, geschikt, en ongeschikt. Ze overhandigt de rangschikking aan de Ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie.

De commissie beslist bij meerderheid. Bij staking van stemmen, is de stem van de voorzitter beslissend.

§ 5. Op advies van de commissie kunnen de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie aan een kandidaat één van de andere in dit hoofdstuk bedoelde betrekkingen voorstellen, waarvoor hij overeenkomstig § 4 in aanmerking komt.

§ 6. De Koning wijst, bij een in Ministerraad overlegd besluit, voor een éénmaal hernieuwbare termijn van vijf jaar de kandidaten voor de betrekking van commissaris-generaal, directeur-generaal, adjunct-directeur-generaal en voor de betrekking van inspecteur-generaal aan, met inachtneming van de voorstellen bedoeld in § 5. De aanwijzing gebeurt op voordracht van de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie.

De Ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie kiezen onder de zeer geschikte kandidaten.

Indien er minder dan drie zeer geschikte kandidaten zijn voor de te begeven betrekking, kunnen de Ministers kiezen tussen deze zeer geschikte kandida(a)t(en) en de door de commissie aangewezen geschikte kandidaten zodat de keuze altijd kan geschieden onder drie kandidaten.

Bij gebrek aan zeer geschikte kandidaten, kiezen de Ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie onder de geschikte kandidaten.

De kandidaten die worden aangeduid in één van de onder het eerste lid bedoelde betrekkingen, worden van rechtswege lid van het operationeel kader van de federale politie of van de algemene inspectie op de dag dat ze worden samengesteld.

(...)

HOOFDSTUK III. - Gemeenschappelijke en slotbepalingen.

Art. 9.

§ 1. De te verlenen vacante betrekkingen worden onder meer bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Alle kandidaturen bedoeld in de hoofdstukken I en II moeten aangetekend gestuurd worden aan de Minister van Binnenlandse Zaken binnen een termijn van 16 dagen die aanvangt op de datum van bekendmaking in het Belgisch

Staatsblad. Aan elke kandidaat zal een ontvangstbewijs worden toegestuurd.

§ 2. De kandidaturen moeten vergezeld zijn van een curriculum vitae en van een uiteenzetting van de hoedanigheden en van de motivering van de kandidaat voor de uitoefening van de te begeven functie, zoals beschreven in het vereiste profiel.

Art.10.

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken staat in voor het secretariaat van de in de artikelen 5 en 8 bedoelde commissies.

(...)

Art. 12.

De Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie bepalen gezamenlijk de modaliteiten van eerste aanstelling tot andere betrekkingen van de federale politie. Gaat het om een betrekking die gepaard gaat met een mandaat dan is de aanstelling slechts vijf jaar geldig.

Art. 13.

De politieambtenaar bekleed met een graad van officier, aangesteld met toepassing van dit besluit in een betrekking waarvoor een graad van hoger officier vereist is, wordt benoemd in de graad van hoger officier na afloop van het derde jaar dat hij deze betrekking uitoefent, indien hij een gunstige evaluatie kreeg.

(...)

Art. 15.

Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Art. 16.

Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Minister van Justitie zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit."

3. De programmawet van 30 december 2001, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 31 december 2001, heeft onder meer de volgende wijzigingen aangebracht in de genoemde wet van 7 december 1998 :

" Art. 116 :

Een artikel 246bis wordt ingevoegd in dezelfde wet, luidende:

« Art. 246bis. - De aanwijzingen bij de centrale diensten van de federale politie en bij de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie mogen tot 31 december 2002 zonder taalkaders plaatsvinden».

Art. 117 :

Artikel 247 van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende leden :

« De Koning kan de in het eerste lid bedoelde eerste aanstellingen uitvoeren zonder dat voorafgaandelijk een organiek kader en zonder dat voorafgaandelijk taalkaders voor de federale politie en voor de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie zijn vastgesteld.

De taalpariteit wordt tot stand gebracht, enerzijds, in de groep samengesteld uit de commissaris-generaal, de inspecteur-generaal, de directeurs-generaal en de adjunct-directeurs-generaal en, anderzijds, in de groep van directeurs bij een algemene directie van de federale politie en bij de diensten van de commissaris-generaal en van de adjunct-inspecteurs-generaal»".

Krachtens artikel 168 van de genoemde programmawet hebben die twee bepalingen uitwerking met ingang van 4 november 2000.

4. Bij een koninklijk besluit van 4 december 2000 is de heer H. FRANSEN per 1 december 2000 aangewezen voor de betrekking van commissaris-generaal van de federale politie.

Bij een koninklijk besluit van 4 december 2000 is de heer L. CLOSSET per 1 december 2000 aangewezen voor de betrekking van inspecteur-generaal van de federale politie en van de lokale politie.

5. Op 18 december 2000 zijn de volgende koninklijke besluiten uitgevaardigd :

- aanwijzing van de heer Ph. WARNY voor de betrekking van directeur-generaal van de algemene directie van de bestuurlijke politie;
- aanwijzing van de heer P. VAN THIELEN voor de betrekking van directeur-generaal van de algemene directie van de gerechtelijke politie;
- aanwijzing van de heer C. DE TROCH voor de betrekking van directeur-generaal van de algemene directie van de operationele ondersteuning;
- aanwijzing van de heer A. DUCHATELET voor de betrekking van directeur-generaal van de algemene directie personeel;
- aanwijzing van de heer M. HELLINCKX voor de betrekking van directeur-generaal van de algemene directie materiële middelen;
- aanwijzing van de heer H. BLIKI voor de betrekking van adjunct-directeur-generaal van de algemene directie van de bestuurlijke politie;
- aanwijzing van de heer J. HAUTCOEUR voor de betrekking van adjunct-directeur-generaal van de algemene directie van de gerechtelijke politie;
- aanwijzing van de heer E. HERMAN voor de betrekking van adjunct-directeur-generaal van de algemene directie van de operationele ondersteuning;
- aanwijzing van de heer G. DUHAUT voor de betrekking van adjunct-directeur-

generaal van de algemene directie personeel;

- aanwijzing van de heer F. KOEKELBERG voor de betrekking van adjunct-directeur-generaal van de algemene directie materiële middelen.

De tien genoemde koninklijke besluiten zijn bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 21 december 2000;

Overwegende dat de verwerende partijen uiteenzetten dat verzoeker alleen gesolliciteerd heeft naar de betrekkingen van directeur-generaal van de algemene directie van de operationele ondersteuning en van die van de algemene directie materiële middelen; dat ze daaruit afleiden dat hij er geen belang bij heeft de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de aanwijzingen voor andere betrekkingen;

Overwegende dat verzoeker zich baseert op artikel 5, § 5, van het voornoemde koninklijk besluit van 31 oktober 2000 om te betogen dat hij er een belang bij heeft de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van alle door hem aangevochten besluiten te vorderen;

Overwegende dat het genoemde artikel 5, § 5, bepaalt :

- " Op advies van de commissie kunnen de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie aan een kandidaat één van de andere in dit hoofdstuk bedoelde betrekkingen voorstellen, waarvoor hij overeenkomstig § 4 in aanmerking komt";

Overwegende dat de tweede en de derde verwerende partij aanvoeren dat verzoeker het hem gedane aanbod zou hebben afgewezen om een betrekking te bekleden waarnaar hij niet gesolliciteerd had, zodat hij niet gerechtigd zou zijn zich te beroepen op de voornoemde bepaling;

Overwegende dat het administratief dossier geen enkele aanwijzing van een zodanig aanbod bevat; dat in dit stadium van de procedure de bewering, op de terechtzitting, dat het aanbod mondeling zou zijn gedaan en het voorstel om dienaangaande getuigen te horen, niet kunnen worden aanvaard, aangezien niet het minste begin van bewijs ervan bestaat; dat de verwijzing naar artikel 5, § 5, van het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 voldoende is om verzoekers belang bij het vorderen van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de in deze zaak aangevochten handelingen te rechtvaardigen; dat de exceptie niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker niet alleen de schorsing van de

tenuitvoerlegging van de aanwijzingen voor betrekkingen van directeur-generaal of van adjunct-directeur-generaal vordert, maar ook die van de besluiten om hem niet de vermelding "zeer geschikt" te geven, om zijn sollicitatie niet in aanmerking te nemen en hem niet te benoemen tot directeur-generaal of adjunct-directeur-generaal;

Overwegende dat de aldus betwiste besluiten ofwel voorbereidende handelingen zijn, ofwel de uiting van een beoordelingsbevoegdheid waaraan de Raad van State zijn beoordeling niet in de plaats kan stellen; dat het tweede onderwerp van het beroep niet ontvankelijk is;

Overwegende dat Alain DUCHATELET een verzoek tot tussenkomst in de schorsingsprocedure heeft ingediend; dat zijn aanwijzing ter discussie staat; dat hij bijgevolg doet blijken van het vereiste belang om in de debatten tussen te komen;

Overwegende dat artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, bepaalt : "De schorsing van de tenuitvoerlegging kan alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker in negen punten het moeilijk te herstellen ernstig nadeel omschrijft dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen hem naar zijn oordeel kan berokkenen; dat hij in de eerste plaats onder aanvoering van artikel 5, § 5, van het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten van de eerste aanstelling in bepaalde betrekkingen van de federale politie en van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie, stelt dat hij er een belang bij heeft de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "alle benoemingen, en niet alleen die waarnaar hij gesolliciteerd heeft"; dat hij gewag maakt van een zeer groot materieel nadeel op het stuk van de bezoldiging en van het voordeel bestaande in de toewijzing van een dienstwagen; dat hij vervolgens een ernstig moreel nadeel aanvoert dat voortvloeit uit het feit dat hij ongeschikt is bevonden, waardoor hij naar zijn oordeel gediscrediteerd wordt tegenover het publiek en tegenover de nieuwe korpschef, gelet op de aandacht die het dossier in de media heeft gekregen; dat hij het belang beklemtoont om de eerste benoemingen te betwisten, omdat de nieuwe leidinggevende instanties een rol zullen spelen in het verloop van de loopbaan van alle agenten van de geïntegreerde politie, daaronder ook de zijne, en dat de commissaris-

generaal onder meer zitting zal hebben in de commissie die moet beslissen over de laatste weddeschaal; dat verzoeker ook een belangrijk nadeel ziet in de omstandigheid dat hij zijn ambt zal moeten uitoefenen onder het gezag en de leiding van diegenen van wie hij de benoeming aanvecht, bepaaldelijk onder het gezag van Marc HELLINCKX, die zijn adjunct is geweest; dat volgens verzoeker het risico van een nadeel versterkt wordt door de ervaring die de begunstigden van de eerste benoemingen zullen kunnen opdoen en die in geval van nietigverklaring niet volledig buiten beschouwing kan worden gelaten; dat hij op de terechtzitting heeft aangevoerd dat indien de procedure moet worden overgedaan na een vernietigingsarrest, de begunstigden van die benoemingen wegens de ervaring opgedaan als gevolg van de aangevochten aanwijzingen gemakkelijker zullen slagen voor de proef "assessment center" met betrekking tot de geschiktheid tot bevelvoering, terwijl hijzelf daarop niet zal zijn voorbereid; dat hij erop wijst dat hij negenenveertig jaar oud was op het tijdstip dat de vordering wordt ingesteld en dat hij, gelet op de leeftijdsgroep van de gekwalificeerde gegadigden, iedere kans zou verspelen om benoemd te worden indien de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten niet wordt geschorst; dat verzoeker wijst op de belangrijkheid van een goede politie voor alle burgers en betoogt dat de onregelmatigheden begaan ter gelegenheid van de eerste benoemingen het vertrouwen van de particulieren in de nieuwe politie aan het wankelen kunnen brengen; dat hij ten slotte aanvoert dat de ernst van de onregelmatigheden die volgens hem zijn begaan en de omstandigheid dat de bepalingen waarvan hij de schending aanvoert van openbare orde zijn, in aanmerking moeten worden genomen om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te beoordelen; dat hij op de terechtzitting tevens gewezen heeft op het feit dat de aangevochten aanwijzingen voor een duur van vijf jaar gelden en op het risico dat de tweetalige kamer van de Raad van State zich niet vóór het verstrijken van die termijn zal uitspreken over het annulatieberoep, waardoor hij zijn belang bij het beroep zou verliezen;

Overwegende dat de argumenten die verzoeker aanvoert tot staving van zijn belang bij de door hem gevorderde schorsing niet ter zake doen, daar het niet voldoende is te doen blijken van een belang om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen;

Overwegende dat, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, die in casu niet vaststaan, een materieel nadeel, zelfs indien het aanzienlijk is, niet moeilijk te herstellen is; dat die constatacie des te meer voor de hand ligt daar de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen verzoekers inkomen niet doet afnemen, in zoverre hij slechts een mogelijkheid ziet voorbijgaan om in een interessantere materiële situatie terecht te komen;

Overwegende dat iedere concurrentie met het oog op de toewijzing van een openbaar ambt het risico van afwijzing inhoudt, dat subjectief als pijnlijk kan worden ervaren, maar dat daarom nog geen nadeel vormt dat niet kan worden hersteld door een vernietigingsarrest; dat in het onderhavige geval de beoordelingen die ten aanzien van verzoeker zijn uitgebracht, helemaal niet beschamend zijn; dat algemeen beschouwd de eerste benoeringen binnen de geïntegreerde politie gestructureerd op twee niveaus weliswaar ruime aandacht in de media hebben gekregen, maar dat verzoeker niet aantoont dat zijn eigen situatie enigszins in de openbaarheid zou zijn gebracht en niet concreet bewijst dat hij binnen het nieuwe politiekorps onvoldoende gewaardeerd zou zijn;

Overwegende dat de omstandigheid dat een persoon zijn ambt moet uitoefenen onder het bevel van iemand die voorheen zijn ondergeschikte was, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan opleveren; dat verzoeker in casu evenwel geen nadere preciseringen verstrekt omtrent de concrete situatie waarin hij zich bevindt ten opzichte van diegenen van wie hij de aanwijzing aanvecht, inzonderheid ten opzichte van diegene die zijn adjunct is geweest; dat niet is aangetoond dat hij zich voortaan onder diens rechtstreeks bevel bevindt;

Overwegende dat de ervaring opgedaan door de uitoefening van een ambt verbonden aan een benoeming of aan een aanwijzing die per hypothese onregelmatig is, niet in aanmerking mag worden genomen bij het opnieuw verlenen van de betrekking nadat de nietigverklaring is uitgesproken; dat verzoeker geen enkel concreet gegeven aanvoert op grond waarvan kan worden verondersteld dat in het onderhavige geval, na een eventueel vernietigingsarrest, de ervaring die per definitie op onregelmatige wijze zou zijn opgedaan niet volledig buiten beschouwing zou worden gelaten; dat het argument ontleend aan de omstandigheid dat de aangewezen personen dank zij hun opgedane ervaring gemakkelijker zouden kunnen slagen voor de proeven "assessment center", niet is opgeworpen in de vordering tot schorsing; dat dat argument voorts niet het bestaan aantoont van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, omdat de examinatoren van het "assessment center" geadviseerd hebben dat hij een degelijke kandidaat was voor een betrekking van directeur-generaal en dat hij niet aanvoert dat de taken die hij sedert de aangevochten aanwijzingen uitvoert dermate ondergeschikt zijn dat hij daardoor de reeds verworven geschiktheid tot bevelvoering zou kwijtspelen;

Overwegende dat verzoeker zich in dezelfde leeftijdsgroep bevindt als diegenen van wie hij de aanwijzing aanvecht; dat hij nog ver verwijderd is van de leeftijdsgrens en niet concreet aantoont waarom hij in dat opzicht iedere ernstige kans

zou kwijtspelen om benoemd te worden indien de bestreden handelingen worden nietigverklaard;

Overwegende dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat in aanmerking kan worden genomen om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling te bevelen, het gevolg moet zijn van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die handeling; dat de procedure vóór de Raad van State daarvan geen deel uitmaakt en dat de veronderstelde doorlooptijd ervan dus niet kan worden aanvaard als een onderdeel van het nadeel;

Overwegende dat weliswaar aanvaard kan worden dat wie het bestaan van een persoonlijk ernstig, moeilijk te herstellen nadeel aanvoert eveneens het nadeel kan aanvoeren dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling aan derden zou berokkenen, maar dat vastgesteld moet worden dat verzoeker in casu geenszins aantoont dat de aangewezen personen het vertrouwen van de burger niet verdienen; dat het argument ontleend aan de ernst van de onregelmatigheden die aan de bestreden handelingen kleven, verband houdt met de beoordeling van de ernst van de middelen; dat artikel 17 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, de mogelijkheid om de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling te schorsen afhankelijk stelt van twee cumulatieve voorwaarden; dat uit het bestaan van middelen die ernstig zouden blijken te zijn, niet kan worden afgeleid dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is aangetoond;

Overwegende dat verzoeker niet het bestaan aantoont van een risico van een ernstig nadeel dat niet kan worden hersteld bij wege van een vernietigingsarrest; dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld voor het bevelen van de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het door Alain DUCHATELET ingediende verzoek tot tussenkomst in het kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handelingen wordt afgewezen.

Artikel 3.

De kosten betreffende het door Alain DUCHATELET ingediende verzoek tot tussenkomst in het kort geding, bepaald op 125 euro, komen te zijn laste.

De beslissing over de kosten betreffende de vordering tot schorsing wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de Ve kamer, rechtsprekend in kort geding, op achtentwintig mei tweeduizend drie, door :

de HH.	R. ANDERSEN,	voorzitter van de Raad van State,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	M.-Chr. MALCORPS,	griffier.
	De Griffier,	De Voorzitter van de Raad van State,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.